

Cseñgelei Kronika

*** INFORMÁCIÓS LAP ***

XI. évfolyam 13. szám

2003. július 1.

Az eringi polgármester

Josef Neunnal készült interjúnk a 207. oldalon kezdődik!
(fotó: Molnár Mihály)

● *A falugazdász rovata*

Megjelent a tűzelhalás fertőzés

Az elmúlt időszakban az almástermésűek tűzelhalásra gyanús tünetek megjelenése volt tapasztalható a fogékony gazdanövényeken. A kórokozó fellépésének és elterjedésének növényegészségügyi veszélyessége rendkívül nagy, ezért ellene védekezni kell.

A birs, naspolya, alma kultúrákban a hajtások végén megjelenő, azok hervadásában, majd elszáradásában jelentkező tünetek jelentkezése esetén a fertőzött részt 30-40 cm-es egészségesnek tűnő hajtással együtt le kell vágni, összegyűjteni és elégetni. A levelek a hajtáson maradnak, olyan képet mutatva, mintha tűz égette volna meg őket.

A csonkolás után a gyümölcsfákat tűzelhalás (Erwina amylovora) ellen engedélyezett szerek valamelyikével (Kasumin 2L, Aliette 80 WP, rézkészítmények az érzékenység figyelembevételével) meg kell permetezni. A gyümölcsfák állapotát folyamatosan figyelemmel kell kísérni és a tünetek ismételt megjelenése esetén a fenti műveleteket újból el kell végezni. A fertőzést a Csongrád Megyei NTSZ-nek (Hódmezővásárhely, Rárósi u. 110.) be kell jelenteni a zárlati intézkedés megtétele céljából.

Az elmúlt napokban megjelentek az amerikai fehér szövőlepke (*Hyphantria cunea*) vizsgálatköteles károsító hernyófészkei a tápnövényül szolgáló növényeken. A jelenlegi rendkívüli forró időjárás nem kedvez a hernyók fejlődésének, de a második nemzedék felszaporodásának veszélye és az exportszállítmányok mentességének veszélyeztetése miatt a védekezés ellene kötelező!

Rácz Sándor

● *Az eringi polgármester nyilatkozik*

"Csengele egy modern, európai falu"

A bajor testvérköztség delegációjával Josef Neun polgármester is falunkba látogatott feleségével. Ezt az alkalmat használta ki lapunk, és egy hosszabb interjút készített vele. A tolmácsolást dr. Tóth Tibor és dr. Varga Szabolcs végezte.

Azt tudjuk, hogy először van Csengelén. De járt-e már Magyarországon?

- Először vagyok Csengelén és Magyarországon is.

Ön a h armadik eringi polgármester, akit falunkban üdvözölhetünk. A kis német településeken gyakori a polgármester váltás?

- Minden hatodik évben van polgármester választás. Az a gyakoribb, hogy új polgármestert választanak. Ritka eset, amikor a régi marad, mert az emberek jobban szeretik az újdonságot, a változást.

Eringben milyen a közbiztonság, van-e polgárórség?

- Nincs nálunk polgárórség. Rendőrőrs is csak Simbach-ban van, tőlünk 10 kilométerre. Jó a közbiztonság, egy hónapban egyszer jön ki egy rendőrautó a faluba. Évente egy-két baleset fordul elő.

Van-e még sebességkorlátozás?

- 30 km/óra sebességkorlátozás van. Átmenő forgalmunk nincs, mert az országút elkerül. Németországban az az általános, hogy az utak elkerülik a településeket. Ering 1200 éves, ősi falu. Össze-vissza épültek a házak, nem egy meghatározott sorban, mint Magyarországon.

Milyen az idegenforgalmuk?

- Nálunk magánházak vannak, és azokban egy-két szobát ki lehet bérelni. Nincsenek hoteljeink, csak panzióink. Főleg hétvégeként

jönnek hozzánk azok, akik pihenni szeretnének. Kicsi a turista forgalmunk.

A strandot támogatja az önkormányzat?

- Igen, a falu pénzéből támogatjuk. Erre külön állami támogatást nem kapunk.

Van-e elég munkahely Eringben, vagy sokan más településre járnak dolgozni?

- Kevés munkalehetőség van. 30-50 km-re is eljárnak dolgozni, Passauba, Bad-Füssingbe, Burghausenbe. Eringben családi alapon nyugszik a mezőgazdaság, az emberek saját magukat foglalkoztatják.

Milyen arányú a munkanélküliség Önöknél?

- Négy százalék körül van. De ezek is azért otthon dolgoznak.

Miért lesz valaki munkanélküli?

- Ez nagyon nehéz kérdés. A problémák gyökere az, hogy Németországban nagyvállalatok vannak. Az a törekvés, hogy minél kevesebb emberrel ériék el a minél nagyobb eredményt. Nálunk drága a munkaerő. Viszonyítás kérdése, hogy ki milyen jól keres, mert igen meg kell dolgozni érte.

Mit tudnak tenni a munkanélküliség ellen?

- Vannak munkaügyi központok, melyek feladata főleg az átképzés, nem a munkahely keresés.

Eringben van-e szegény ember? Ki számít annak?

- Nincsenek nagyon szegények, nincsenek nagyon gazdagok, hanem középszinten élnek az eringiek.

Csengelén folyamatosan csökken a lakosság lélekszáma. Önöknél is?

- A falunkban kb. 1900 fő él. Most már nem csökken a lakosság száma, de korábban nálunk is elég komoly probléma volt. Próbáljuk a fiatalokat itt tartani.

Nálunk korábban is születtek ikrek. Ha jól tudom, most két család is azokat vár. Eringben mi a helyzet?

- Az elmúlt évben születtek ikrek az egyik nagyobb családnál, de ez nem túl gyakori eset.

Hány gyermeket vállalnak általában a családok, és van-e sok-

gyermekes?

- Átlagosan két gyermek van, de a trend az egyke felé mutat.

Eringben van olyan család, ahol kettőnél több gyermek van?

- Nagyon kevés, de akadnak olyanok, ahol 4-5 gyerek is van.

Ők milyen támogatást kapnak?

- Gyermekpénzt. Egy gyermek után 100 Euro, kettő gyerek után 200 Euro jár havonta. Ettől felfelé már 200 Euroval emelkedik a támogatás gyermekenként.

Eddigi polgármestersége alatt mire a legbüszkébb, ami az Ön nevéhez fűződik?

- Arra vagyok büszke, hogy sikerült spórolni a falu pénzével.

Nem szerzett ezzel ellenségeket?

- Nem, az emberek is megértették ezt. Nem a fontos kiadásokkal spórolunk, hanem azokkal, melyek nem igazán fontosak. Például a kátyús utaknál nem az egészet aszfaltoztuk újra, hanem csak a gödröknél javítottuk ki. A falu kinézetét tovább javítjuk, erre nem sajnáljuk a pénzt.

Meg tudja-e mondani, hogy a könyvtár mennyi pénzt költött könyvek vásárlására?

- Évente 3 millió Euroval gazdálkodik a falunk, ennyi az állami támogatás. Könyvekre nem sokat költünk - a pontos adatot sem tudom megmondani -, a meglévő állományt próbáljuk megmenteni.

Mi az, amit még meg kell valósítani Eringben?

- Az uszodánk már elég régi, muszáj renoválni. Az utcákat és a gátakat kell javítani.

Ön szerint milyen a jó vezető?

- Sok település tartozik hozzám: Stubenberg, Primbach, Kirm, Müncham, Ering, Pildenau, Petenau, Kühlstein. Ezek próbálnak önállósodni, nekem pedig az a feladatom, hogy összetartsam őket.

Mennyire nyugodt ember? Volt-e már olyan, hogy kihozták a béketűrésből?

- Alapjában véve én egy nyugodt ember vagyok, nem tudom, hogy hol a határ, amikor ki tudnának a béketűrésből hozni. De amikor órákig mérgelik az embert, akkor az felsokasodik. Próbálok az ilyen helyzeteket elkerülni. Néha muszáj kikapcsolódnom, félre kell

raknom az önkormányzati problémákat.

Milyen lakosságot megmozgató rendezvényeket szerveznek Eringben?

- A katolikus "Kirta", a falu fesztivál. Ekkor a sátorban nagy korszókból lehet inni a sört. Van még tűzoltó, lövész és katonai fesztivál is.

Önöknél a katolikusok vagy az evangélikusok vannak nagyobb számban?

- Vannak evangélikusok is, de a katolikusok vannak legtöbben.

Mi a véleménye a Csengelei Falunapok programjairól?

- Nagyon jól érzem itt magam. Tetszik nekem, hogy a falunapok nemzetközivé vált, Romániából is voltak külföldi magyarok. Köszönöm a csengeleieknek és Sánta Ferencnek, hogy itt lehetek. Remélem, hogy a következő évben ez fordítva lesz, és a csengeleiek is eljönnek az eringi ünnepekre.

A mai napon milyen programokon vett részt, ezek közül melyik tetszett a legjobban?

- Nagyon tetszett a mazsorett felvonulás és a motoros bemutató, bár nekem csak egy 50 köbcentis robogóm van. Nálunk lovakkal szoktunk felvonulni.

Eringben van fűvószenekar?

- Sajnos nincs. A rendezvényeinkre Ausztriából, Miningből szoktunk hívni.

Mit szól Magyarország európai uniós csatakozásához?

- Személyes véleményem az, hogy mindenképpen jó az összefogás és a tapasztalatok kicserélése Európán belül, mert ez a jövőben fejlődést hozhat maga után. Az első években nem lesz könnyű, de hosszú távon mindenképpen megéri.

Mi a benyomása a faluról és az emberekről?

- Barátságos, szívélyes emberek a csengeleiek. Ez egy modern, európai falu. Csak gratulálni tudok minden helybelinek ahhoz, amit elérték. Nem ismerem még Magyarországot, és örülnék, ha a többi falu is ilyen lenne.

Új helyen az állatorvosi rendelő

A korábbi tűzoltó szertár a benne lévő állatorvosi rendelővel együtt eladásra került. Dr. Sikter András ezentúl a Felszabadulás u. 40. szám alatti "pártházban" kereshető fel. Telefonszáma: 06-20/9 364 208.

M . M.

Kiegészítések és helyesbítések a telefonszám-jegyzékhez

Ábel Vince Egyetértés u. 7.	06-30/3 173 073
Ábel Vincéné Egyetértés u. 7.	06-30/4 876 946
Bangóné Kovács Magdolna Tanya 627.	06-30/4 271 633
Bangó Péterné Tanya 73.	06-30/5 770 717
Fődi János Tanya 601.	06-30/4 101 484
Kontesz Krisztina Tanya 601.	06-30/3 098 601
Kovács István Tanya 627.	06-30/4 275 979
Kovács Szilveszter Tanya 627.	06-30/5 749 053
Kucsora Péter Tanya 770.	06-30/9 950 270
Mihályi Attila Tanya 615.	06-30/4 381 738
Polgárórség Felszabadulás u. 11.	06-30/6 025 070
Tóth János Május 1. u. 47.	06-70/5 101 605

Kérjük a telefontulajdonosokat, hogy a telefonszám változásokat hozzák a Csengelei Krónika tudomására, azokat folyamatosan közzétesszük. A változás személyesen bejelenthető az óvodában Kontesz Józsefnénál, a Faluházban Törköly Ágnesnél, a Korona sörözőben és Novák Imréné boltjában, vagy a szerkesztőség telefonszámán: 06-30/9 950 392. A következő jegyzék a tervek szerint augusztus hónapban fog megjelenni.

●Csengelei betyártörténet

A talyigás szenátor pipája

A történeti hűség kedvéért mindenképp előttem tisztában azzal, hogy voltaképpen a társadalomnak miféle kimagasló egyénisége lehetett az, akit a nép egészséges észjárása a "talyigás szenátor" elnevezéssel különböztetett meg a többi földi halandótól.

Biz ez gunyoros titulus volt, amellyel a hatvanas évek [az 1860-as évek - A szerk.] legelején egy ma is élő városi hivatalnokot csúfoltak meg. Ez a jeles férfiú a mondott időben még mint külterületi tanyai kézbesítő fogyasztotta a város kenyérét: szerény javadalmazásához mértén talyigán hordta szét az intő és egyéb cédulákat a kapitányságokban. A nyikorgó talyiga meg abba fogott gebe volt az összes vagyona. De azért büszke volt a címére, amit őkgigyelme valami jól megérdemelt kitüntetésnek tartott.

A mai nemzedék fiatalabbjai is jól tudják, hagyományként szállt rájuk, hogy Szeged város történetének az ötvenes évek végét s a hatvanas évek elejét feltüntető lapjai szomorúak, sötétek, feketék. Rablóvilág volt akkor a szép Alföldön, s különösen Szeged óriási kiterjedésű határa a futóbetyárok állandó fészke, búvóhelye volt. A hatóság ébersége nem volt képes az alapján megrendült közbiztonságot helyreállítani.

Rózsa Sándor garázdálkodása is erre az időre esik.

De a vezér rettegett hírének kívül a kegyetlenebb futóbetyárok neveit is országszerte ismerték már. És ezeket a szomorú neveket a legvakmerőbb gaztettek egész serege övezte körül.

A híres Hudoba, a legvérengzőbb betyárok egyike, az akkor még vízzel körülvett szokonyi réten élte gyöngynapjait. A rét közepén sűrű nádassal betakart magaslaton állott a Becsei uram tanyája. A hozzáférhetetlen tanya volt a főhadiszállás, ahová ladikon minden harmadnap benézett Krémikker Nagy Tóni, Hudoba hűséges cimborája, meg a szegény Zöldág Gyurka, aki fiatal, deli legény léte a Hudoba rábeszélése folytán hagyta el

szép selymes nyáját, a félegyházi hármashatár ölén kínálkozó szabad pásztoréletet.

Harangozó Ábel, a majsai határból került a szegedi földre. Jómódú szülők gyermeke volt, de őt is, mint más, futóbetyárrá tett a cimboraság, de leginkább a katonasorozástól való félelem. Gyönyörű termetű, nyúlánk legény volt, kitűnő lovas s amellet szelíd természetű. Irtózott a vértől, hanem gulyát elhajtani vagy ménest szétugrasztani, párját ritkította. Mint Hudobának, úgy az ő fejére is nagyobb díj volt kitűzve.

A ragyás képű Osztovits Pista a dorozsmai határban bolyongott. Korán kivált a bandából, a maga kezére dolgozott. Mint később kitűnt, a péteri csárda volt a búvóhelye, ahol meleg étel, vetett ágy, ölelő kar várta. A csárdásné szenvedélyeses szerette ezt a romlottlelkű embert, kitűnő búvóhelyet készített a számára. A csárda udvarán ugyanis egy nagy kúp kukoricaszár volt összerakva; a leleményes asszony kunyhó alakú üreget vájt annak belsejébe s a bejáróul szolgáló nyílást egy nagyobb kévével takarta el.

Fazekas Dávid a csongrádi határban garázdálkodott; a hetyke Csányi Bandi pedig a gyevieket rémítgette, Gacsi Jóska a kisteleki bandának volt a feje, Juhász Peti meg Tömörkény körül fosztogatott. Veszélka Imre, a "legsőbb paraszt", Rózsa Sándor leghűbb cimborája, a felső tanyákon, a dorozsmai járásszélen tette rettegetté a nevét. Ráday alatt életfogytiglan ítélték el, királyi kegyelemből azonban föltételesen visszanyerte szabadságát. Most teljesen megöszülve, de azért életerős öregember s künn a Veszélka-tanyán csöndesen szántogat és becsületes munkával keresi kenyerét. Olyan jóságos az arca, szelíd a nézése. Ki ismerhetné föl benne a hatvanas évek híres zsványát, akinek könny és átok hullt a nyomába...

Csányi Bandinak nyoma veszett, legalább kevés életjelt adott magáról. Annál jobban emlegették Kecskés Istenes Gergelyt, aki Kátai Balog András cimborájával a csólyosi határcsősz családostól legyilkolta.

Ilyen állapotok mellett csoda-e, ha a Szegedről kiinduló vagy

ide iparkodó vásárosok a legnagyobb aggodalommal indultak útnak. A fölforgatott társadalmi rend nyomasztó hatását megérezte a környék ipara, kereskedelme. Magában a városban napirenden voltak a rablótámadások. Egy éj nem múlt el egész sereg házásás és lakásfeltörés nélkül. Ahhoz pedig valóságos elszántság kellett, hogy valaki a külterületen a tanyák között bolyongjon, hivatalosan vagy saját érdekében.

A gyáva szenátor

A mi talyigás szenátorunkat megáldotta a jó ég több jeles tulajdonsággal, deli alakkal, ékes hanggal: csak a bátorságból csöpögtetett szörnyen keveset a szívébe. Az év bármely szakában napfölkelte előtt sohasem indult ki az éjjeli szállásról s újabb nyugvóhelyet keresett, mielőtt ráesteledett volna. Pedig a talyigasaroglyában folyton egy fölfegyverzett pusztázó kucorgott, de drága életének meg lovának a megvédésére ezt a földzetet kevésnek találta.

Egy ködös novemberi délután a nevezetes talyiga a megszokott kettős teherrel nyikorgott a csöngölei úton előre. A fegyveres pusztázó - Dávidnak hívták - válogatott ékes szavakkal biztatta a kifáradt gebét, minthogy a szenátor úr dühös gyeplőrángatása az ügetés elérésére vékony eszköznek bizonyult.

- Siessünk, uram! - szólt komoran a pusztázó. - Kordás malma még messze, a félegyházi határon van. Öreg este lesz, mire odaérünk.

Hasztalan volt minden földi erőlködés, nógatás, gyeplőrángatás, a szegény párát ki nem lehetett hozni a flegmájából. Csöndesen baktatott előre.

Így történt aztán, hogy mire a talyiga a csöngölei erdőhöz ért, sötétség borult a földre. Hideg szél tört keresztül a pusztán, belekapaszkodott az erdő ritka üstökébe, zúgva megrázta kegyetlenül. A kezdetben permeteg, de később sűrűvé vált óimos eső sikamlóssá tette az utat. A talyiga kétségbeejtő lassúsággal haladt előre. A szenátor urat szinte kirázta a hideg a félelemtől.

Mintegy óráig tarthatott a rémes utazás. A két bátor férfiú szólni sem mert egymáshoz. Bizonyára attól remegtek, hogy a beszélgetés ólálkodó rablót, zshiványt hoz a nyakukra.

Egyszer csak a malomhoz értek. Hosszú, nádfödeles épület, amelynek két szobája abban az időben kocsmahelyiségül szolgált. A malomnak még tavasszal megszökött a molnárja.

A kocsmárosné, egy éltés, alacsony asszony, szívesen látta a két váratlan vendéget. A szenátor valami tanácsi végzést hozott a számára, csakhogy erről ráér holnap is beszélni.

Vacsora, meleg szoba, puha ágy az ő kívánsága. Fáradt, el van csigázva az úttól, az átélt félelemtől.

A kocsmárosné félreintette Dávidot, a derék pusztázót.

- A lovat nem az istállóba, hanem a színbe kösse be. A szerszámot meg vigye föl a padlásra.

- Ugyan miért? - kérdezte szorongva a tanyai rend eme kiváló öre.

- Éjfélkor vendégek jönnek. Affajta szegénylegények: Gacsi Jóska negyedmagával. Az istálló kell a lovaiknak. Gondolom, kegyelmed sem óhajtja a velük való találkozást. A padlás tele van rakva szénával.

Dávid elérte a szerény célzást. Egyszerre elfelejtett mindent: hideget, éhséget, talyigás szenátort. Összenyalábolta a szerszámot s fűrgén fölászott a padlásra. Elbújt a szena közé.

A kocsmárosné, hihetőleg ismerte a másik vendég bátor természetét, egy árva szóval sem említette előtte az éj lovagjainak bekövetkező látogatását. Főzött neki krumplistarhonyát avas szalonnával, ami jólesett a szenátor úr elkényeztetett gyomrának. Vetett neki ágyat a kályha mellett s midőn a pusztázó felől megnyugtatta, lefeküdt a szegény, jó helyre jutott.

A pihenő szenátor

A kocsmárosné csöndes jó éjszakát kívánt vendégének s kitepegett a konyhába. A szenátor úr pedig titkos gyönyörűséggel nyújtózkodott végig puha fekvőhelyén s igazi megalégedéssel kons-

tatálta, hogy nagyon jól érzi magát. Szent igaz azonban az is, hogy mióta kézbesítő, a maihoz hasonló veszedelem nem fenyegette még soha.

Csakhamar elszenderült.

A félénk embernek mindig éber az álma. A szenátor úr egyszerre csak fölriad: valaki megbökte a vállát. Fölpislantott. A korcsmárosné égő mécsessel a kezében látta az ágya előtt.

- Keljen föl a ténsúr szaporán - szólt csöndesen - egy kis baj van.

A "baj" szó megtette a hatását. A talyiga boldog tulajdonosa úgy kiugrott az ágyból, mintha vízzel öntötték volna nyakán.

- Talán rablók, zsványok törnek ránk - hebegte magánkívül.

- Csak látogatóba jöttek. Gacsi Jóska, Harangozó Ábel meg négy cimbora.

- Mit akarnak velem, szegény tanyai kézbesítővel? - nyögte amaz remegve.

- Rosszat aligha. Meg akarják ismerni. A talyiga elárulta, hogy rajtuk kívül más vendége is van a korcsmának. Hiába, a szegénylegénynek óvatosnak kell lenni. Hát csak öltözzék föl az úr.

Már ennek aztán fele sem volt tréfa.

- Hová visznek?... Kifosztanak, megölnék.

- Szó sincs róla - kedélyeskedett a korcsmárosné -, nem olyan közönséges kapcabetyárok ezek. Vacsorát készítettem a számukra. A kisházban ott ülnek már az asztalnál. Tíz itce bort tettem elébük. Csak az urat várják.

Kedélyes ismerkedés

A szenátor úr az öltözködéshez látott. A széken hevert a ruhája, hanem azért semmit sem talált, amire hirtelenében szüksége lett volna. Fölhúzta a csizmáit és csak akkor vette észre, hogy a nadrágot fordítva vette magára. Magyaros lajblíját meg éppen a kabát fölé akarta erőszakolni. Minden ízében reszketett.

A korcsmárosné szánakozó mosolygással nézte ezt a gyerkőcviselkedést. Jó tanácsot osztott neki.

- Majd az urat középük ültetik az asztalhoz. De ne kérdezzen semmit tőlük. Azt tegye, amit parancsolnak. Akkor jót állok érte, nem lesz semmi bántódása.

Hát te érted ki áll jót, te vén égetni való? - gondolta a szenátor úr elkeseredve. Csak gondolta, de nem merte mondani.

- Most már mehetünk - sürgette a korcsmárosné - nehogy értünk jöjjenek. Tartson utánam. Ne féljen semmitől.

A mécs halvány világa mellett keresztülhaladtak a konyhán. Egy alacsony ajtóhoz jutottak. Az asszony nagyot rántott a fakilincs madzagán s a másik pillanatban föltárult előttük a szoba belseje.

Amint a faggyúgyertya fényénél kivehető volt, hat szürös alak ült az asztal mellett. Az ajtónyílás zajára egy visszatekintett közülük s vontatott hangon megszólalt.

- Kerüljön beljebb az úr. Éppen megfér köztünk! Teca néni, hozza be a paprikást. Korog a gyomrunk.

A szenátor úr egyre-másra kívánta a "szerencsés jó estét mind közönségesen", de biz arra egy hang választ sem kapott. A barátságatlan fogadtatás végképp elcsüggeszté. Szentül meg volt győződve, hogy ezek a vad emberek csupa kedvtelésből szíjat hasítanak kövér hátából.

Az, aki előbb beszélt, maga a híres Gacsi Jóska, egy vad kinézésű vállas betyár, a fal mellett a padon helyet mutatott a vendégnek, aki előtt összefolyt a világ s hideg verejtek lepte el a homlokát.

Olyan nyomasztó volt a csend a szobában. Azok a kérges szívű emberek némán maguk elé bámultak s még fáradságot sem vett magának valamelyikük, hogy a gyertya meggyúlt hamvát leütötte volna. Sötét, durva arcukat szinte ijesztővé tette a félhomály. Vad tűz lobogott a szemekben.

A jó vacsora

A korcsmárosné nem sokáig váratott magára. Pár perc alatt a bográcsos hús ott párolgott az asztal közepén. A jeles kompánia mohón hozzálátott az evéshez, de a szenátor úr se várt többet egy-

szeri kínálásnál. Folyton fülébe zúgott az asszony tanácsa. És csaknem kifordult a szájából a paprikás falat.

Elfogyott az eledel, kiürültek az itcés palackok, a korcsmárosné szó nélkül megtöltötte valamennyit. Jól ismerte a vendégei szokását, gusztusát.

Eddig Gacsi Jóska beszélt, de most megszólalt Harangozó Ábel is sokkal szelídebb hangon.

- Tán rá is gyűjthatnánk. Van-e az úrnak pipája, dohányja?

- De még milyen! - pattant föl a szenátor önfeledten, a dohányos ember lelkesültségével. Majd mindjárt behozom.

- Maradjon a helyén! - szólt rá a betyár parancsolólag. - Az a gazdasszony dolga lesz.

A korcsmárosné kisietett s csakhamar egy szépen szívott, hatalmas tajtpipával meg egy öblös dohányzacskóval tért vissza.

A szennyes szűr belsejéből előkerültek a mocskos cserép-pipák, mialatt a dohányzacskó kézről-kézre járt.

Harangozó Ábel szintén megtömte a pipáját, de nem gyűjtött rá, hanem ehelyett kiürítette az itcés palack piros tartalmát.

Gacsi Jóska egyre feszelt a helyén, mialatt sóvár pillantással nézegette a szép sárgára szívott tajt-szerszámot, amelynek szakavatott megtömését a nekibátorodott szenátor éppen befejezte. Élvezettel rágyújtott. De alig szippantott egy-kettőt: az értékes szerszám szopókája kirepült a foga közül nagy hirtelenséggel.

A végzetes tajtékpipa

- De szép pipája van az úrnak! - kiáltott föl Gacsi Jóska gúnyosan. - Jó lesz ez nekem: emlékül vagy ajándékba. Jobban is illik az én számba... nézze csak!

És hátradőlve olyan hatalmas füstfelhőt fújt a gyertya felé, mint valami elhízott török basa.

A bortól fölhevült cimborák nagyot röhögtek, hanem a d eli Harangozó Ábel mint a vadállat ugrott föl a helyéből.

- Teszed le azt a szerszámot mindjárt! - förmedt Gacsira dü-

hösen. Kapcabetyár volt minden nemzetséged, az vagy magad is!

A vén betyár ijesztő pofája most torzult el igazán. Kidülledt szemei a Harangozó Ábel dacos arcához tapadtak. Aztán engedelmesen letette a pipát a tulajdonosa elé - egy hang vagy megjegyzés nélkül.

Hanem rá nyomban széles kedve támadt. Mintha mi sem történt volna, füttyörészett, nyelvével, ujjjaival csettentett. Barátságosan közel simult a szenátorhoz, akit a hideg borzongatás fogott el ettől a vonzalomtól.

- Igyunk tovább, ténsúr! - kiáltott harsányan. - Ha mindjárt kapcabetyár vagyok is, megkívánom a barátságot. Tud-e dalolni? Ért-e a nótázáshoz. Hát hogyne értene, a képéről látom.

A szenátor úrban másféle emberi gyöngesség éledezett. Nagyon hízelgett neki a betyár előleges bizalma. A bor gőze a fejébe szállt már, nem is unja a cimboraságot.

A szenátor betyárnótája

Megköszöri a torkát s egy régi betyárnótára gyújtott.

Megátkozott engem az édesanyám,

Hogy ne legyen se országom, se hazám.

Csipkebokor legyen az én szállásom,

Ott se legyen soha megnyugvásom.

Az érces, erős hang, a meglehetősen előadás vegyes hatást tett a társadalom üldözött vadjaira.

Gacsi Jóska tüzesen verdeste az asztalt, a cimborák szájátva hallgatták a nótát, amelynek minden szava rájuk illet, mintha rájuk csinálták volna. Harangozó Ábel könyökére támasztotta a fejét s elmerengeni látszott a dal értelmén.

- Még egyet, másikat - ujjongott Gacsi Jóska.- Megaranyoztatom a torkát. Csak minél búsabbat, siralmasabbat.

Harangozó Ábel fölkapá a fejét.

- Cimborák, elég volt a jóból. Indulunk, messze a csöngőlei puszta.

A szenátor úrnak a torkán akadt az újból megkezdett nóta és

erős sóhajtás alakjában röppent ki belőle. A kompánia föltápáskodott. De Gacsi Jóskának elsötétült a tekintete.

- Isten áldja meg az urat - köszönt lassan a szenátor úr felé. Majd hirtelen a füléhez hajolt és sűgva mondá:

- Ilyen drága tajtékipájája nem volt, de nem is lesz az úrnak soha.

Aztán bevágódtak az ajtók, csakhamar erős lódobogás hallatszott. A banda nekivágott a sötét éjszakának

*

A mi jeles talyigás szenátorunkat az átélt kaland után annyira elnyomta a buzgóság, hogy Dávid, a padlás szénájából előkerült pusztázó, még délfelé is alig tudott bele lelket verni. Amint aztán kibújt a vackából, a korcsmárosné után kiáltozott.

Nagy sokára került elő az asszony valahonnét az udvarról. Alakja meg volt görnyedve s kötényével törülgette a szemét.

- Szegény Ábel! - zokogta panaszosan. - Az én jőtevőm, oltalmazóm!

- Mi történt vele? - kérdezték mindketten egyszerre.

Ma reggel halva találták a csöngölei itatókútban. Saját címborái földelték el. Egy hét óta ő volt a banda feje, de a Gacsi Jóska azóta irigységből mindig ellene tört.

A bátor szenátor úr agyán hirtelen átcikáztak annak az elvetemült rablónak akkor még alig érthető szavai:

- Ilyen drága tajtékipájája nem volt, de nem is lesz többé az úrnak.

Gacsi Jóska kegyetlen bosszút állt a kapcabetyár szóért. Idegen előtt így megcsúfolva, megszegyenítve. Nemsokára őt is elérte a sorsa.

A reményteljes Bogár-gyerekek bandájába került. Cimborái egy vitás osztozkodás alkalmával botokkal agyonverték.

(Palotás Fausztin-Békefi Antal: Sötét idők című, 1887-ben Szegeden megjelent művében közölt történet)

● *Foci krónika*

Önfeledt végjáték

Bajnoki meccs:

2003. június 15. Tempó Taxi (Szeged) – Csengele 2:6 (0:3)

Csengele: Kopschitz, Szabó, Ambrus (Túri 50.), Góra, Pálfi, Heim (Haraszi Zs. 60.), Várszegi, Kubát, Haraszi R. (Mészáros 60.), Kis, Wenner (Zsemberi 55.).

Csengelei góllövők: Kopschitz (2), Várszegi (2), Kis (2)

A már bajnokságot nyert csapat önfeledt játékkal ünnepelt. A 40-szeres magyar válogatott Urbán Flórián is megtisztelte jelenlétével a bajnokság utolsó mérkőzését.

Kun-Szabó Tibor

A bajnokság végeredménye

1. Csengele	30	23	4	3	80-22	73 pont
2. Ópusztaszer*	30	21	8	1	82-28	69 pont
3. Károlyi	30	19	4	7	65-35	61 pont
4. Sándorfalva II	30	18	5	7	63-41	59 pont
5. Ruzsa	30	15	5	10	59-52	50 pont
6. IKV-Alsóváros	30	15	1	14	75-51	46 pont
7. Pázsit SE	30	14	4	12	55-45	46 pont
8. Zsombó	30	11	6	13	64-72	39 pont
9. Pusztamérges	30	11	6	13	52-72	39 pont
10. Balástya II.	30	12	2	16	59-66	38 pont
11. Rendőr TE	30	9	9	12	51-48	36 pont
12. Forráskút	30	10	5	15	48-56	35 pont
13. Baktó	30	10	4	16	40-53	34 pont
14. Öttömös*	30	10	5	15	46-64	31 pont
15. Röske II.*	30	3	4	23	27-93	10 pont
16. Zákányszék*	30	2	2	26	33-100	5 pont

* A büntetőpontok levonása után.

H i r d e t é s e k

A legújabb technika - ELEKTROMOS KERÉKPÁR!
Hálózatról tölthető. Egy töltéssel kb. 50 km-t tesz meg. 1 km
üzemköltsége 0,5 Ft. Árusítás és garanciális szerviz a csengelei
benzinkútnál. Ára: 138.500 Ft. Július közepétől kapható!

*Ezüst színű, 1986-os évjáratú 1.6-os dízel Volkswagen Golf 2004.
júniusáig érvényes műszakival eladó. Irányár: 400.000 Ft. Érdeklődni lehet: Árvai Kálmán, Csengele, Vadgerlés u. 17. ☎ 06-20/9
194 302*

Eladó a Csengele, Kelőpatak u. 29. szám alatti 900 négyzetméteres
építési telek. Nortonkút, villany van. Érdeklődni lehet: Pigniczki
Éva Csengele, Május 1. u. 22. szám. ☎ 286 191

**JAWA 350-es Twin Sport motorkerékpár eladó. Irányár
100.000 Ft. Érdeklődni lehet: Balogh János Csengele, Tanya
210. ☎ 06-30/2 098 253.**

MTZ-80-as traktor eladó. Irányár: 400.000 Ft. Érdeklődni: Szabó
Béla Csengele, Tanya 701. ☎ 06-30/2 951 901

TISZTELT LAKOSSÁG!

*Takarékszövetkezetünk fiókjában lehetőség nyílik élet- és lakás-
biztosítás kötésére.*

- Gondolt már Ön és családja jövőjére - **megtakarítási** életbiz-
tosítás.

- Folyószámla- és egyéb hitel fevétele könnyebb egy **hitelfedezeti**
biztosítással.

- **Otthonának biztosítását** is megoldjuk, ha igénye van rá.

**Szöreg és Vidéke Takarékszövetkezet
Csengelei Kirendeltsége**

Akcio 5 %

A Moltech AH Kft. kínálata:

- Tömlők öntözéshez, hegesztéshez, szellőztetéshez
- Gumilemezek, autószőnyegek, szilikon gumik
- Ékszíjak, hajtószíjak, szállítószalagok, klingerit

**2003-ban is keressen bennünket!
Legyen a vásárlónk!**

Elérhetőségünk:

Szeged, Kossuth L. sgt. 49-51.

E-mail: kalman@moltech.hu ☎ (62) 555 320

Hódmezővásárhely, Kutasi u. 20.

E-mail: info@moltech.hu ☎ (62) 238 334

Web címünk: www.moltech.hu

Ha nálunk vásárol és a hirdetési szelvényt bemutatja, 5 % kedvezményben részesül!

Táp-takarmány kereskedésben tüzelő- és építőanyagot (PB-gáz, betongerenda, cserép, téglá, kőpor, cement, mész, faanyag, sóder stb.) is árusítok. Előrendelés esetén néhány napos határidővel házhoz szállítom a megrendelt anyagot. Gyors kiszolgálás, kedvező árak!

Nyitva tartási idő: keddtől szombatig 7-től 13 óráig.

Baranyi József kereskedő Csengele, Arany J. u. 1.

☎ 286 241 📠 06-30/3 228 453

Fotó szaküzlet Kisteleken, a posta mellett!

- Igazolványkép 3 perc alatt!

- Fénymásolás A3 és A4 méretben!

- Gyermeksorozat, ballagás, esküvő-lakodalom, egyéb rendezvények felvétele.

- Fényképezőgépek, filmek, elemek, albumok és képkeretek nagy választékban kaphatók!

- Fényképezőgép javítás, szaktanácsadás.

- Filmkidolgozás 1 nap alatt!

- Pasztell- és olajképek vásárolhatók!

Nacsa Jánosné fényképész

Kistelek, Kossuth Lajos u. 16.

☎ 257 786, este: 329 659 📠 06-30/2 638 168

A Csengelei Polgárőr Csoport
havonta kétszer megjelenő lapja

Kiadja és sokszorosítja: Csengelei Polgárőr Csoport Felelős kiadó: Kucsora Péter
Szerkesztőség: Csengele, Felszabadulás utca 2/a. E-mail: csengele@freemail.hu
Alapító szerkesztő: Molnár Mihály Felelős szerkesztő: Kontesz Józsefné
